

Concordança dels noms col·lectius

Quan un nom col·lectiu (nom que designa un conjunt de coses homogeni), com ara *associació, delegació, direcció, equip, família, gent, jovent, organisme, personal, públic*, etc., fa de subjecte en general es fa concordar amb el verb en singular.

El **públic** d'avui **ha trobat** la conferència molt interessant.

El **professorat** **ha presentat** les novetats d'aquest curs.

Kubko / Shutterstock.com

Els noms col·lectius que es refereixen a humans (especialment el nom *gent*) poden anar també amb el verb en plural.

Què **vol/volen** aquesta **gent**?

La **canalla** del veí **participa/participen** en tots els jocs.

Com més complements tingui el subjecte i com més allunyat estigui del verb, més tendim a fer la concordança en plural.

La **gent** aplaudia. A mesura que el discurs avançava i s'allunyava de les paraules que **esperaven** sentir, **van començar** a abandonar la sala.

Si el nom col·lectiu fa la funció de subjecte d'una oració copulativa (amb el verb *ser*) i l'atribut (el complement d'aquest verb) està en singular, el verb hi pot concordar en singular o bé en plural.

La **família** d'en Rossend **és/són** la meva creu.

Però si l'atribut és plural, el verb ha d'anar en plural.

La **gent** **són** els altres, no jo.

El **públic** **va ser** molt educat.

El **públic** **van ser** molt educats.

En les construccions *la majoria de, la meitat de, el doble de, un gran nombre de, una dotzena de...* podem fer la concordança en singular o en plural.

Un gran nombre d'assistents a la reunió va votar / van votar a favor de la proposta.

Ara bé, si a l'oració hi ha un adjectiu que fa d'atribut o predicatiu, la concordança es fa en plural.

Un gran nombre dels assistents a la reunió eren catalans. (*atribut*)

La meitat dels estudiants se senten perjudicats per la reforma. (*predicatiu*)